

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBTM:2019:020.001205

R OMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIŞ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

SENTINȚA Nr. 1205/PI/NCA/2019
Şedința publică de la 25 Octombrie 2019

Compleتل compus din:

PREŞEDINTE OVIDIU CĂLIN ROMAN
Grefier MIRCEA ZBERCEA

Pe rol se află judecarea acțiunii formulată de reclamanta MARINCA OLGA, reprezentant legal SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMARIA MUNICIPIULUI TIMISOARA SI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE IN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA în contradictoriu cu părății PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMISOARA, și UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIAL MUNICIPIUL TIMIOSARA, având ca obiect anulare act.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă pentru reclamantă c.j. Tiberiu Negrei reprezentant legal al SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMARIA MUNICIPIULUI TIMISOARA, lipsind părății.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Potrivit disp. art. 131 al. 1 coroborate cu disp. art. 95 pct. 4 din noul cod procedură civilă, aprobat prin Legea nr. 134/2010, instanța constată că este competență din punct de vedere general, material și teritorial să soluționeze cauza.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se constată că părății nu au formulat întâmpinare, în cadrul procedurii prealabile reglementate de noul cod de procedură civilă.

Reprezentantul SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMARIA MUNICIPIULUI TIMISOARA SI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE IN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA depune delegație de reprezentare și arată că nu mai are alte cereri.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța, în temeiul disp. art. 392 din noul cod de pr. civ., constată încheiată cercetarea judecătoarească și acordă cuvântul, pe fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii aşa cum a fost formulată, anularea Dispoziției nr. 511/07.05.2019, emisă de Primarul Municipiului Timișoara și a Anexei care face parte integrantă din aceasta, obligarea primarului Municipiului Timișoara să emită o nouă Dispoziție de salarizare individuală, cu respectarea întocmai a dispozitivului sentinței civile nr. 623/01.03.2017, pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr. 7852/30/2016, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 4921/11.09.2017 a Curții de Apel Timișoara.

Solicită suspendarea executării Dispoziției nr. 511/07.05.2019, până la rămânerea definitivă a hotărârii ce se va pronunța în prezenta cauză.

Solicită cheltuieli de judecată.

Instanța reține cauza spre soluționare, potrivit disp. art. 394 noul cod de pr. civ.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față, constată că:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe, sub nr. 3264/30/18.07.2019 reclamanta MARINCA OLGA a solicitat ca, în contradictoriu cu părății PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMISOARA, și UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ MUNICIPIUL TIMIOSARA să se pronunțe o hotărâre prin care să se dispună:

- anularea Dispoziției nr. 511/07.05.2019, emisă de Primarul Municipiului Timișoara și a Anexei care face parte integrantă din aceasta;

- obligarea primarului Municipiului Timișoara să emită o nouă Dispoziție de salarizare individuală, cu respectarea întocmai a dispozitivului sentinței civile nr. 623/01.03.2017, pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr. 7852/30/2016, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 4921/11.09.2017 a Curții de Apel Timișoara;

- suspendarea executării Dispoziției nr. 511/07.05.2019, până la rămânerea definitivă a hotărârii ce se va pronunța în prezenta cauză;

- cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată, în esență, că în urmă cu peste doi ani, urmare a unei acțiuni în contencios administrativ care a făcut obiectul dosarului nr. 7852/30/2016, Tribunalul Timiș a hotărât, prin sentința nr. 623/01.03.2017,:

"Admite în varie acțiunea formulată de reclamanta MARINCU OLGA, cu domiciliul procedural ales în TIMIȘOARA, B-DUL CD. LOGA nr. 1, ap. CAM 7, Județ TIMIȘ, în contradictoriu cu părăta MUNICIPIUL TIMIȘOARA REPREZENTAT PRIN PRIMAR ȘI PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA, cu sediul în TIMIȘOARA, B-DUL CD. LOGA nr. 1, județ TIMIȘ.

Obligă părății la emiterea unor noi decizii (dispoziții) de salarizare (privind salariile de bază și sporurile) pentru reclamantă, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, cu respectarea prevederilor art. 1 alin 5 din OUG nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016.

Obligă părății ca, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, să recalculeze, să aloce și să plătească reclamantei diferențele salariale corespunzătoare nivelului de salarizare stabilit conform art. 1 alin 5 din OUG nr. 83/2014 de la data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015 și până la data de 31.07.2016. drepturi salariale ce urmează a fi actualizate cu indicele de inflație și cu dobânda legală aferentă de la data scadenței fiecărei, până la data plății efective."

Această sentință a rămas definitivă urmare a Deciziei civile nr. 4921/11.09.2017, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara.

Deși au trecut aproape doi ani de la data rămânerii definitive a sentinței sus-precizate, părății nu s-au conformat acesteia, sub nici un aspect.

Drept urmare, au comunicat părăților, prin Societatea Civilă Profesională de Executori Judecătoreschi Matei & Asociații, notificarea nr. 68/17.04.2019, prin care le-a solicitat:

- să procedeze la recalcularea diferențelor salariale, astfel cum a dispus instanța de judecată și să îmi comunice suma astfel rezultată;

- să îi vireze sumele ce i se cuvin într-un cont bancar explicit indicat.

Urmare a acestei notificări, părățul Primarul Municipiului Timișoara a emis "Dispoziția nr. 511/7.05.2019, privind punerea în executare a sentinței civile nr. 623/01.03.2017 act administrativ care încalcă/nesocotește, în mod vădit, dispozitivul respectivei sentințe.

Împotriva acestei Dispoziții nr. 511/7.05.2019 au formulat plângere prealabilă, înregistrată la părăți sub nr. SC 2019 - 014026/05.06.2019.

Părății au răspuns plângerii prealabile sub nr. SC2019 -14026/01.07.2019.

În acest răspuns, părății:

- susțin în mod fals/neadevărat că au pus în executare sentința civilă și nu precizează suma ce i se cuvine, pe care erau obligați să o calculeze conform dispozitivului sentinței.

- afirmă și recunosc că, citez: ".... nu s-a stabilit cuantumul global al sumei, suma diferă în funcție de indicele de inflație la care ne raportăm la momentul plătii drepturilor salariale"

- invocă, în mod neîntemeiat, prevederile art. 13 alin 1 din OUG nr. 99/2016 (a se vedea pag. 2, paragraf 1), privind eșalonarea plătii pe o perioadă de 5 ani, text de lege care NU ESTE INCIDENT, care ADAUGĂ LA DISPOZITIVUL sentinței nr. 623/2017, și care nu a fost avut în vedere de către instanța de judecată la pronunțarea respectivei sentințe;

- fac trimitere să văd netemeinică la prevederile art. 1, 2, 3 din OUG nr. 22/2012, respectiv la termenul de 5 luni pentru plata creației (a se vedea pag. 2, paragraf 5), deși au trecut peste 22 luni, timp în care părății nu au plătit niciun leu / nicio sumă de bani.

Urmare a nerespectării întocmai, de către părăți, a sentinței civile definitive nr. 623/2017 și urmare a respingerii plângerii prealabile, consideră că sunt vătămată într-un drept al său și într-un interes legitim (conform art. 1 alin 1 din Legea nr. 554/2004), prin Dispoziția nr. 511/7.05.2019, act administrativ care a fost emis cu EXCES DE PUTERE (conform art. 2 alin 1 lit. n din aceeași Lege nr. 554/2004) și care nesocotește caracterul obligatoriu al unei hotărâri judecătoarești (sentința nr. 623/2017 a Tribunalului Timiș, rămasă definitivă).

Consideră că sunt incidente și prevederile art. 575 și art. 577 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ (publicat în MO, partea I, nr. 555-5.07.2019), referitoare la răspunderea administrativ patrimonială.

Dispoziția nr. 511/07.05.2019 nu a fost avizată/semnată de serviciul juridic din cadrul Primăriei Mun. Timișoara.

Din simpla lecturare a actului administrativ atacat, rezultă cu evidență că Dispoziția nr. 511/2019, precum și Anexa acesteia (care conține nivelurile maxime ale salariului în perioada 09.04.2015 - 01.08.2016), încalcă următoarele obligații impuse părăților prin dispozitivul sentinței definitive nr. 623/2017 a Tribunalului Timiș, anume:

- în dispozitivul sentinței este prevăzută obligația părăților de a recalcula, de a aloca și de a plăti diferențele salariale, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a sentinței, însă părății nu au alocat fondurile necesare și nu au plătit nici pană în prezent aceste sume;

- în dispozitivul sentinței este prevăzută obligația părăților de a actualiza drepturile salariale cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadenței și până la data plătii efective, însă părății nu au calculat, nu au stabilit, în concret, ce sumă totală trebuie să îi achite și nu au actualizat această sumă, aşa cum au fost obligați;

- în Anexa la Dispoziția nr. 511/2019 nu se precizează suma care i se cuvine, nici actualizarea acesteia (cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă) și nici vreun algoritm de calcul, ci doar nivelul maxim de salarizare pe trei intervale de timp, astfel că nici reclamanta și nici instanța de judecată (fie că e vorba de instanța de contencios administrativ sau de instanța de executare) nu pot verifica/cenzura dacă părății au respectat obligațiile impuse de instanță;

- la art. 2 din Dispoziția 511/2019, emitentul dispune ca recalcularea drepturilor salariale, alocarea fondurilor și plata diferențelor salariale "se va face în conformitate cu prevederile legale incidente", fără a preciza care sunt aceste "prevederi legale", iar această sintagmă este în afara dispozitivului sentinței nr. 623/2017 și adăugă la acesta;

- judecătorul cauzei a stabilit, prin sentința civilă nr. 623/01.03.2017, un termen imperativ și concret, de 10 zile, pentru executarea obligațiilor părăților, însă aceștia au nesocotit/ignorat acest termen și, mai mult, au stabilit o altă modalitate de plată a obligației, contrară hotărârii judecătoarești, anume eșalonarea plătii pe o perioadă de 5 ani;

- referatul nr. SC 2019-10303/25.04.2019, la care se face referire în preambulul Dispoziției, nu i-a fost comunicat, nu reprezintă anexă la dispoziția atacată și nu este un act administrativ (potrivit definiției date de art. 2 alin 1 lit. c din Legea nr. 554/2004), așadar,

acest referat nu poate conține dispoziții ori prevederi care să creeze raporturi juridice și nu poate avea o forță juridică superioară actului administrativ și legii;

Dispoziția nr. 511/2019 trebuia să prevadă ca recalcularea salariilor, alocarea fondurilor și plata să se facă conform titlului executoriu (sentința nr. 2799/PI/NCA/2016), fără nicio altă modificare sau completare adusă de debitorul obligației. Însă părăjii nu s-au conformat, întocmai, titlului executoriu, încălcând astfel dispozițiile art. 435 alin 1 NCPC hotărârea judecătorească este obligatorie...

Referitor la prevederile art. 13, alin 1 din OUG nr. 99/2016 (privind eşalonarea plășilor pe o perioadă de 5 ani) text la care se face referire în preambulul dispoziției atacate, acest text de lege nu este aplicabil obligațiilor impuse prin sentința definitivă nr. 623/2017 din următoarele motive.

În primul rând, obiectul acțiunii din dosarul nr. 7852/30/2016 nu 1-a constituit acordarea vreunui drept, prin hotărâre judecătorească.

Ceea ce s-a solicitat în acțiune este emiterea unei noi dispoziții de salarizare, cu respectarea nivelului maxim de salarizare, aşa cum a fost el stabilit de legiuitor.

Adică, s-a solicitat plata salariilor aşa cum au fost ele stabilite prin lege și confirmate prin Decizia nr. 23/2016 a ICCJ.

În al doilea rând, textul art. 13 alin 1 din OUG nr. 99/2016 se referă, în mod exclusiv, la "drepturi de natură salarială".

La interpretarea și aplicarea acestui text de lege trebuie făcută distincția între două noțiuni, respectiv:

- noțiunea de "salariu", pe de o parte, și
- noțiunea de "drepturi de natură salarială", pe de altă parte.

În cazul concret, este vorba de salariile aferente perioadei 09.04.2015 -31.07.2016, aşa cum au fost ele stabilite prin lege.

Drepturile de natură salarială, la care se referă textul art. 13 alin 1 din OUG nr. 99/2016, sunt drepturi diferite, distincte de salariul de încadrare, cum ar fi: indemnizațiile, sporurile, adaosurile la salariu, premiile, primele (exemplu: primă de vacanță), valoarea nominală a tichetelor de masă, plășile compensatorii, etc.

Trebuie observat și trebuie reținut faptul că legiuitorul, în conținutul art. 13 alin 1 din OUG nr. 99/2016, nu a folosit sintagma "acordarea salariilor" și nici măcar sintagma "acordarea drepturilor salariale", ci s-a referit explicit la "acordarea unor drepturi de natură salarială".

Consideră evidentă intenția legiuitorului de a LIMITA plata eşalonată (pe o perioadă de 5 ani) doar în ceea ce privește acele drepturi "de natură salarială", care sunt distincte de salariile propriu-zise.

În al treilea rând, dispozitivul sentinței nr. 623/2017, se referă și la alte două obligații ale părăjilor, respectiv cea de recalculare a sumelor de bani și cea de alocare. Or, aceste obligații nu pot fi, și ele, eşalonate.

În al patrulea rând, calcularea eronată a salariilor de încadrare, rezultată din neaplicarea unor texte de lege imperative, constată și remediată prin hotărâre judecătorească, nu intră sub incidența art. 13 alin 1 din OUG nr. 99/2016.

În concluzie, situației concrete din prezenta cauză nu i se aplică prevederile OUG nr. 99/2016, privind eşalonarea plășilor.

Dacă s-ar admite opinia emittentului Dispoziției atacate nr. 511/2019, s-ar ajunge la situații aberante, cum ar fi, spre exemplu, următoarea.

Referitor la capătul de cerere privind suspendarea executării Dispoziției nr. 511/2019, până la soluționarea definitivă a prezentei cauze, consideră că sunt îndeplinite condițiile cerute pentru suspendare, respectiv:

- există un caz bine justificat, încrucișat există o serioasă îndoială asupra legalității actului administrativ atacat;

- există cerință prevenirii unei pagube iminente, deoarece prin executarea actului administrativ atacat (Dispoziția nr. 511/2019), în modalitatea avută în vedere de emitent (adică prin eșalonarea plății pe o perioadă de 5 ani), contrară celor dispuse prin titlul executoriu, s-ar crea un prejudiciu material și previzibil în patrimoniul reclamantei, cu atât mai mult cu cât emitentul actului administrativ nici măcar nu a calculat și nu i-a comunicat sumele care i se cuvin, actualizate cu indicele de inflație și cu dobânda legală și nu i-a achitat nicio sumă de bani.

Cu cheltuieli de judecată.

În drept, au invocat art. 194; art. 430 alin 1 și alin 2; art. 431 alin 2 și art. 435 alin 1 din NCPC; art. 1 alin 1, art. 2 alin 1 lit. a, art. 22. art. 24 alin 1 din Legea nr. 554/2004, art. 575 și art. 577 din OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ;

În cauză nu s-a formulat întâmpinare.

Acțiunea este scutită de taxa judiciară de timbru potrivit art. 30 din OG 80/2013.

În probățiune, s-a administrat proba **cu înscrisuri**.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin Sentința Civilă nr. 623/01.03.2017, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 4921/11.09.2017 a fost admisă acțiunea formulată de reclamantă, iar Primarul Municipiului Timișoara și Municipiul Timișoara prin Primar au fost obligați la emiterea unor noi decizii (dispoziții) de salarizare (privind salariile de bază și sporurile) pentru reclamantă, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, cu respectarea prevederilor art. 1 alin 5 din OUG nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016. De asemenea prin sentință instanța a obligat părăști ca, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, să recalculeze, să aloce și să plătească reclamantei diferențele salariale corespunzătoare nivelului de salarizare stabilit conform art. 1 alin 5 din OUG nr. 83/2014 de la data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015 și până la data de 31.07.2016, drepturi salariale ce urmează și fi actualizate cu indicele de inflație și cu dobânda legală aferentă de la data scadenței fiecarei, până la data plății efective..

În temeiul acestor hotărâri, părăștul Primarul a emis Dispoziția nr. 511/07.05.2019, nr. 157/05.02.2018 și nr. 156/05.02.2018, însotită de anexa care face parte integrantă din actul administrativ. Prin aceasta, părăștul a dispus, la art. 1, stabilirea cuantumului salariului de bază pentru reclamantă, pentru perioada 9.04.2015 – 31.07.2016, conform anexei parte integrantă din dispoziție; la art. 2 – recalcularea drepturilor salariale, alocarea fondurilor și plata către reclamantă a diferențelor salariale corespunzătoare nivelului de salarizare stabilit conform art. 1, actualizate cu rata inflației aferentă, de la data scadenței fiecarei, până la data plății efective, în conformitate cu prevederile legale incidente. În preambulul s-a reținut incidenta OUG nr. 83/2014, OUG nr. 27/2015, OUG nr. 35/2015, OUG nr. 57/2015, OUG nr. 99/2016.

În anexa dispoziției, s-a menționat calculul salariului de bază cuvenit reclamantei, fără a se stabili dobânda legală ori rata inflației.

Reclamanta a adresat părăștului Primarul plângere prealabilă împotriva dispoziției emise, cu respectarea art. 7 din Legea nr. 554/2004, aceasta fiind însă respinsă, apreciindu-se că prin emiterea dispoziției 511/07.05.2019 a fost pusă în executare sentința instanței.

Reclamanta nu a invocat expres incidenta art. 2 al. 1 lit. n din Legea nr. 554/2004 însă din analiza motivelor de fapt și de drept ale acțiunii, rezultă că actele administrative sunt contestate prin raportare la art. 2 al. 1 lit. n din Legea nr. 554/2004, în condițiile în care se susține că părăștul Primarul ar fi încălcat obligația instituită de art. 24 din lege. Potrivit art. 2 al. 1 lit. n din Legea contenciosului administrativ, excesul de putere este definit ca fiind „exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor”.

Pornind de la aceste dispoziții, se constată că actul administrativ supus cenzurii instanței a fost emis cu exces de putere, în condițiile în care, în primul rând, părății aveau obligația ca, în 10 zile de la rămânerea definitivă a sentinței, să emită noi dispoziții de salarizare pentru reclamantă pentru perioada 09.04.2015-31.07.2016, precum și să recalculeze, să aloce și să plătească acesteia diferențele salariale corespunzătoare nivelului de salarizare stabilit conform art. 1 alin. 5 indice 1 din OUG nr. 83/2014, de la data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015 și până la 31.07.2016, drepturi salariale ce urmează a fi actualizate cu dobânda legală aferentă de la data scadenței fiecăreia, până la data plășii efective. De asemenea, în raport de soluția adoptată prin sentința civilă menționată, părății aveau obligația de a duce la îndeplinire prevederile hotărârii judecătorești în termen de 10 zile de la rămânerea sa definitivă.

Dispoziția contestată, deși a fost emisă în executarea hotărârilor devenite definitive, stabilăște, la art. 2, că recalcularea drepturilor salariale se va face „în conformitate cu dispozițiile legale incidente”, - menționate în preambulul deciziei. Tribunalul constată faptul că menționarea sintagmei „în conformitate cu dispozițiile legale incidente” este în afara dispozitivului hotărârilor judecătorești, instanțele care au soluționat fondul litigiilor nefăcând trimitere la aceste acte normative (aceste acte normative fiind în vigoare la momentul pronunțării hotărârilor), dimpotrivă, au stabilit termenul de 10 zile de la rămânerea definitivă. Plata drepturilor salariale este conformă art. 14 al. 4 din Legea nr. 273/2006, pentru că o atare cheltuială din fondurile publice locale a fost dispusă prin hotărâri definitive, deci, „este aprobată, potrivit legii”.

Este întemeiat și argumentul de nelegalitate invocat de reclamantă, privitor la omisiunea emitentului dispozițiilor de a include, în calculul drepturilor salariale, dobânzii legale, așa cum s-a stabilit prin sentințele pronunțate. Astfel, dispozițiile a căror anulare se solicită încalcă, față de cele anterior expuse, prevederile art. 435 al. 1 cpc, dispoziții potrivit cărora hotărârea judecătorească este obligatorie.

În consecință, față de aceste argumente, instanța apreciază că dispoziția contestată a fost emisă cu exces de putere, potrivit definiției prevăzute de art. 2 al. 1 lit. n din Legea nr. 554/2004, fiind vătămătoare pentru dreptul reclamantei de a obține drepturile salariale stabilite prin hotărâri judecătorești, astfel că sunt îndeplinite cerințele art. 1 al. 1 din Legea nr. 554/2004, pentru ca reclamanții să se adreseze instanței de contencios administrativ, în vederea anulării actului administrativ.

În ce privește capătul de cerere având ca obiect suspendarea executării actului administrativ contestat, instanța constată că acesta este întemeiat.

Art. 15 dispune: „ Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2) - (7) se aplică în mod corespunzător.”

Articolul 2 al. 1 literele ș și t, la care face trimitere art. 14 al. 1, definește paguba iminentă și cazul bine justificat, condiții care se cer a cumulativ îndeplinite pentru a atrage măsura suspendării executării actului: „, §) pagubă iminentă - prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public;

t) cazuri bine justificate - împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”.

Analizând aceste condiții, instanța constată că ele sunt cumulativ îndeplinite.

Astfel, în privința cazului bine justificat, instanța apreciază că există o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ, față de argumentele mai sus prezentate. Ca atare, instanța constată că fiind întrunită cerința art. 2 al. 1 lit. t din Legea contenciosului administrativ.

Cu privire la cerința prevenirii unei pagube iminentă, instanța apreciază că sunt întemeiate argumentele reclamantei, în sensul că, prin executarea actului administrativ contestat, i s-ar crea un prejudiciu material și previzibil, prin încasarea unei sume determinate fără o motivare clară și care nu cuprinde penalitățile stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă, aspect de natură să afecteze situația financiară a reclamantei.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept, în temeiul art. 18 al. 1 din Legea nr. 554/2004, va admite acțiunea, va anula dispoziția nr. 511/07.05.2019 iar în temeiul art. 15 rap. la art. 14 și 2 al. 1 lit. ș și t din Legea nr. 554/2004, va dispune suspendarea executării acesteia până la soluționarea definitivă a acțiunii.

Petitul vizând obligarea Primarului Municipiului Timișoara să emită o nouă Dispoziție de salarizare individuală, cu respectarea întocmai a dispozitivului sentinței civile nr. 623/01.03.2017, pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr. 7852/30/2016, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 4921/11.09.2017 a Curții de Apel Timișoara urmează a fi respins întrucât o asemenea obligație rezultă deja din cuprinsul respectivelor hotărâri judecătorești și nu se justifică pronunțarea unei noi hotărâri cu același efect.

Față de hotărârea ce va fi pronunțată, tribunalul va obliga părății să plătească reclamantei suma de 300 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamanta Marincu Olga, reprezentată în temeiul art. 28 alin 2 din Legea nr. 62/2011 a dialogului social de către SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMĂRIA MUNICIPIULUI TIMIȘOARA ȘI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE ÎN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA cu domiciliul ales, pentru comunicarea acestor, la sediul sindicatului din Timișoara, Bd. CD. Loga nr. 1, jud. Timiș, prin avocat Tăranu Constantin Traian, cu sediul profesional în Timișoara, str. Martir Sorinei Leia nr. 2, în contradictoriu cu părății MUNICIPIUL TIMIȘOARA, prin Primar, și PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMIȘOARA cu sediul în Timișoara, Bd. CD. Loga nr. 1, jud. Timiș.

Anulează Dispoziția nr. 511/07.05.2019 emisă de părățul Primarul Municipiului Timișoara.

Suspendă executarea Dispoziției nr. 511/07.05.2019 emisă de părățul Primarul Municipiului Timișoara până la soluționarea definitivă a prezentei cauze.

Respinge în rest acțiunea

Obligă părății să plătească reclamantei suma de 300 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul se va depune la Tribunalul Timiș.

Pronunțată, la data de 25.10.2019, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte
Ovidiu Călin Roman

Pentru grefier
MIRCEA BERCEA aflat în C.O.
semnează grefier sau secție
Popovici Ciprian

Red/O.C.R./ Tehn. M.Z. 30.12.2019
4 ex. /2com.

TRIBUNALUL TIMIS

Prezenta copie fiind conformă cu originalul
săz. General și se astăll instanțe nr.: 3264/30/2019

Sectoare/Unitate: Deficităre la data de 01.01.2020

Timisora la: 16-03-2020 +mch.-dn 12-02-20
afărauț.

Dокумент finalizat
Cod ECLI

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

ÎNCHEIERE

Şedinţa din camera de consiliu de la 12 Februarie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE OVIDIU CĂLIN ROMAN

Grefier MIRCEA ZBERCEA

Pe rol fiind soluționarea **cererii de îndreptare a erorii materiale** formulată de reclamanta MARINCA OLGA, prin reprezentant legal SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMARIA MUNICIPIULUI TIMISOARA SI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE IN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA, stăcărată în dispozitivul Sentinței nr. 1205/PI/NCA/25.10.2019 pronunțată de Tribunalul Timiș în dos. 2364/30/2019, în contradictoriu cu PRIMARUL MUNICIPIULUI TIMISOARA, părât UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIAL MUNICIPIUL TIMIOSARA.

Procedura este completă, fără citarea părților.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, în temeiul disp. art. 392 din noul cod de pr. civ., constată încheiată cercetarea judecătoarească și reține cauza spre soluționare, potrivit disp. art. 394 noul cod de pr. civ.

INSTANȚA

Deliberând asupra cererii de față, constată că:

Prin cererea depusă la data de 14.01.2020, reclamanta MARINCA OLGA, prin reprezentant legal SINDICATUL LIBER AL SALARIATILOR DIN PRIMARIA MUNICIPIULUI TIMISOARA SI DIN SERVICIILE PUBLICE AFLATE IN SUBORDINEA CONSILIULUI LOCAL AL MUNICIPIULUI TIMISOARA a solicitat îndreptarea erorii materiale stăcărate în cuprinsul Sentinței nr. 1205/PI/NCA/25.10.2019 pronunțată de Tribunalul Timiș în dos. 3264/30/2019, în ceea ce privește acordarea cheltuielile de judecată..

În motivarea cererii reclamanta a arătat că, aşa cum reiese din dispozitivul sentinței nr. 1205/25.10.2019 pronunțată în dosarul menționat, instanța de judecată a admis în tot cererea de chemare în judecată a subscrisei, și a obligat părății la plata sumei de 300 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii au arătat că, onorariul de avocat din prezenta cauză este de 3000 lei, aşa cum rezultă din chitanța nr. 0000424 seria TCTC din data de 15.07.2019 aferentă împuternicirii avocațiale nr. 053351 seria TM din data de 15.07.2019.

Prin urmare, consideră că dintr-o eroare materială instanța a acordat cheltuieli de judecată pentru suma de 300 lei deși ar fi trebuit să acorde cheltuieli de judecată pentru suma de 3000 lei.

În drept, au invocat dispozițiile art. 442 cod pr. civilă.

Examinând cererea formulată, prin prisma celor invocate de petent și a actelor dosarului, raportat la disp. art. 442 NCPC, Tribunalul constată că aceasta este intemeiată, în

ceea ce privește consemnarea eronată a sumei de 300 lei reprezentând cheltuieli de judecată în loc de 3000 , aşa cum este corect.

Din cuprinsul chitanței seria TCTC nr. 0000424 emisă de Cabinet individual de avocat Tăranu Constantin Traian aflată la fila 12 dosar rezultă faptul că valoarea onorariului avocațial plătit de reclamantă este de 3000 lei. Acest onorariu nu a fost redus de instanță ci în cuprinsul sentinței a cărei îndreptare se solicită s-a menționat în mod eronat valoarea onorariului ca fiind 300 lei în loc de 3000 lei . Ca urmarea va admite cererea.

În baza disp. art. 442 alin. 3 Cod pr. civilă, prezenta încheiere se va ataşa la hotărârea de fond la care face referire, cât și la mapa de hotărâri a instanței.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Admite cererea de îndreptare eroare materială formulată de petenta Marincu Olga.

În baza disp. art.442 Cod proc. civ. dispune îndreptarea erorii materiale strecurate în cuprinsul sentinței civile nr. 1205/PI/NCA25.10.2019 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 3264/30/2019.

Dispune rectificarea valorii cheltuielilor de judecată menționate în mod eronat în cuprinsul sentinței ca fiind 300 lei și înscrierea valorii corecte de 3000 lei.

În baza disp. art. 442 alin. 3 Cod pr. civilă, prezenta încheiere se va ataşa la hotărârea de fond la care face referire, cât și la mapa de hotărâri a instanței.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare ce se va depune la Tribunalul Timiș.

Pronunțată în data de 12.02.2020 prin punerea soluției la dispoziția părților.

Președinte
Ovidiu Călin Roman

Grefier
Zbercea Mircea

Tehnored .M.Z. 14 Februarie 2020
Red. O.C.R. 14.02.2020.

TRIBUNALUL TIMIȘ

Prezenta copie filde conformă cu originalul
din dosarul săseal instanțe nr.: 3264/30/2019

Să certifică de noi: Nefuzabilă la date de 11.03.2020

Timșoara le: 16.03.20

Grefier-arhivar

